

*«Шукайте Господа, доки
можна знайти Його»
(Біблія, книга Ісаї 55:6).*

*Переможна
хода*

Йога

Олександр Буйон

Олександр Буйон

Переможна
хода

Йога

Київ

«Джерело життя»
Державне видавництво

2008

ЗМІСТ

Вступ	4
1. «Яка ознака Твого приходу?».....	8
2. Війни та воєнні чутки.....	14
3. Лжехристи і лжепророки	23
4. Секуляризація та релігійний скептицизм	36
5. Землетруси й урагани	54
6. Безсердечне суспільство.....	63
7. Покоління, одержиме сексом	72
8. Економічний спад	82
9. Проповідь Євангелія.....	91
10. Надзвичайне переслідування.....	100
11. Коли Він прийде?	114

Вступ

«І розповів їм притчу: Погляньте на смоківницю і на всі дерева: коли вже пускають листя і ви бачите це, то самі знаєте, що близько літо; так і ви, коли побачите, що це збувається, – знайте, що близько Боже Царство» (Луки 21:29-31).

Охайний підтягнутий чоловік з добрим виразом обличчя впевнено крокував уперед, незважаючи на свій сімдесятирічний вік. Час убілив його волосся і бороду. Він був схожий на люблячого дідуся, котрий поспішав принести онукам подарунки. Принаймні так здавалося всім, хто бачив, як цей чоловік, одягнений у темний костюм, іде вулицями міста зі шкіряним портфелем у правій руці.

Проте перше враження оманливе. Чоловік не мав жодного подарунка. У його портфелі була «бомба», тобто новина. Згодом ця новина сколихнула громадськість усього світу і розв'язала велику полеміку. У міру

поширення новини багато в кого складалося враження, що старий збожеволів. Інші ж вважали, що він просто намагався таким чином привернути до себе увагу. У всякому разі Ерні Чемберс, незалежний сенатор штату Небраска, був відомий як літній нешанобливий політик, який полюбляв сперечатися.

Уранці 14 вересня 2007 року сенатор Чемберс прийшов до будинку окружного суду Дугласа і порушив судовий процес проти Бога. Він вимагав, аби Бог припинив тероризувати наш світ.

У своїй заяві сенатор Чемберс обвинуватив Бога в спричиненні «жахливих повеней, страшних землетрусів, моторошних ураганів, руйнівних торнадо, різних хвороб, лютого голоду, спустошливої посухи, геноциду, народження калік». Він заявив, що Бог несе відповідальність за «масову загибель, руйнування та залякування багатьох мільйонів жителів Землі, включаючи безневинних дітей, немовлят, підлітків, престарілих і немічних». Він зажадав запровадити судову заборону на дії Всевишнього.

Якою б дивною не видавалася справа, порушена Чемберсом проти Бога, вона свідчить принаймні про два факти: нешанобливість сучасного людства і, що ще більш значуще, занепокоєння, яке відчувають сьогодні мільйони людей, дивлячись на страхітливі події, які відбуваються навкруги. Справді, на нашій планеті діється щось дивовижне.

Ніколи раніше в історії не було зафіксовано стільки стихійних лих за такий короткий проміжок часу. Вони зрівняли із землею цілі міста, забравши тисячі життів. Згідно зі звітом Міжнародної комісії зі зміни клімату при ООН, якщо глобальне потепління буде

продовжуватися такими самими темпами, як зараз, то до 2050 року це призведе до загибелі четвертої частини різних видів рослин і тварин на Землі. У тому ж звіті конкретно зазначено: якщо розтане увесь лід Антарктики, рівень води у світовому океані підніметься приблизно на 61 метр ¹. Подібні прогнози лякають, оскільки ми розуміємо, що морю достатньо піднятися на шість метрів, щоб затопити Лондон, Нью-Йорк та всі великі прибережні міста.

Ми не можемо більше залишатися байдужими до таких новин. Порушена сенатором Чемберсом справа може видатися даремною й абсурдною, але вона, безумовно, пов'язана з тим, що відбувається.

Атмосферні явища, які ставлять під загрозу безпеку планети, викликають жах. Чи відбувається щось таке, чого людина вже не може контролювати? Якщо ні, то як ми можемо пояснити такі численні стихійні лиха, стільки страждань і горя? Чим ми можемо пояснити безліч повеней, землетрусів, пожеж, вивержень вулканів та ураганів? Що ми можемо зробити, аби подолати терор, відчай і смерть, котрі переслідують нас на кожному кроці? А екзистенціальна криза, яку переживають люди? Як можна пояснити таку велику кількість немилосердно зруйнованих життів і мрій? Наприклад, як може людина – найрозумніша істота – затягнути п'ятирічну дитину за машину і там убити її? Або як дорослі люди можуть викрадати безневинних дітей, щоб потішитися, а потім продавати фотографії на порнографічному ринку? Що відбувається у свідомості

¹ Висновок Комісії з досліджень кліматичних змін на 1995 рік (Кембриджський університет, 1996).

студента університету, котрий витягає пістолет і без розбору вбиває своїх однокурсників, а потім позбавляє життя себе самого? Що примушує сучасну молодь щороку витрачати мільярди доларів на наркотики, підтримуючи цим величезний кримінальний світ? Що вони так відчайдушно шукають і чого не можуть знайти? Чому вони так поведуться, знаючи, що тим самим лише занапащають себе? Щось тут не так. Поїзд життя зійшов з рейок і безконтрольно мчить до прірви.

Ця книга відхиляє завісу, аби показати, що приховується за всіма цими подіями. Усі на перший погляд безладні вчинки людей та явища природи насправді мають раціональне пояснення. Природа, яка вийшла з-під контролю, людські збочення, безглузді війни, голод та епідемії – це тільки видима частина того, що відбувається у світі. За завісою цих нібито непов'язаних між собою фактів є дещо більше. Невидиме й мовчазне, але невблаганне. Сучасний світ не може нічого зрозуміти, проте Книга книг передбачала все це століття тому.

Ісус застерігав: «Від смоківниці навчіться притчі: коли вже її бруньки стають м'якими і випускають листя, знаєте, що близько літо; так і ви, коли все це побачите, знайте, що близько, вже при дверях» (Матв. 24:32, 33).

Що близько? Що мав на увазі Ісус, виголошуючи ці слова? Відповіді на ці запитання змінять хід історії. Безперечно, вони також вплинуть на ваше особисте життя і на долю людей, котрих ви любите. Це історія завершення конфлікту, який тривав тисячоліття. Прочитайте цю книгу – і ви все зрозумієте.

1.

«Яка ознака Твого приходу?»

***«Коли Він сидів на Оливній горі, підійшли учні
до Нього на самоті, кажучи:
Скажи нам, коли це буде і яка ознака
Твого приходу та кінця віку?»
(Матвія 24:3).***

Наближався вирішальний момент, коли Цар царів і Володар володарів, Творець Усесвіту, Господь Неба і Землі мав зазнати найбільшого приниження. Прибитий до хреста, призначеного для найзапеклішого злочинця, Ісус заплатить безмежну ціну, аби викупити людський рід. Його платою буде кров. Однак завдяки цій крові Він спасе людство від влади смерті.

Темна хмара горя і страждання нависла над Його учнями. Але вони не розуміли цього. Можливо, вони були занадто поглинуті егоїстичними думками, щоб зрозуміти діла Духа. Однак Учитель добре

усвідомлював серйозність прийдешньої години. Учні мали пройти крізь біль та самотність, але Ісус не хотів, щоб вони страждали. Він любив їх неосязною любов'ю. Як пояснити їм, що вони повинні приготуватися до важких майбутніх випробувань?

Євангеліє повідомляє: «Вийшовши, Ісус пішов від храму; Його учні підійшли до Нього, щоб показати Йому будівлі храму» (Матв. 24:1). «Учителю, — сказали вони, — поглянь, яке каміння, які будівлі!» (Марка 13:1). І хоч за кілька годин мала вирішитися доля людства, учні все ще були зосереджені винятково на земному — на храмових будівлях.

Людина захоплюється зовнішнім блиском — тим, що впливає на її почуття. Учні бачили храм. Вони могли доторкнутися до відполірованого мармурового каміння, захоплюватися позолотою та могутніми колонами.

Минуло двадцять століть, а люди так само тягнуться до того, що впливає на їхні почуття. Але духовний вимір життя залишається таким же невловимим. Знову ми наближаємося до критичної відмітки в історії Землі. Проте велика розв'язка подій, які очікуються в майбутньому, ніби губиться в тіні наших людських уподобань. Кінець людської історії близький, однак ми, як і учні в давнину, не зауважуємо цього. Уся наша увага сконцентрована на тому, що можемо побачити власними очима, — війнах, насильстві, землетрусах, ураганах, глобальному потеплінні, соціальних бідах та несправедливості, яка оточує нас з усіх боків. Ці явища заповнили нашу увагу. Однак ми залишаємося сліпими щодо значення подій, які відбуваються. Тому шукаємо швидких,

миттєвих людських рішень, щоб усунути темні тіні, котрі вкривають Землю.

Своєю відповіддю Ісус здивував учнів. «Чи не бачите все це? — запитав Він. — Запевняю вас: не залишиться тут каменя на камені, який не буде зруйнований» (Матв. 24:2). Почувши слова Христа, учні дійшли висновку: якщо така велична будівля колись лежатиме в руїнах, певно, це відбудеться наприкінці історії світу. Інакше, на їхню думку, і бути не могло. Ісус розповідав їм про Своє повернення, тому вони зрозуміли, що зруйнування храму відбудеться саме в той час — під час Його Другого приходу наприкінці історії людства.

Однак у будь-якому разі думка про зруйнування храму надзвичайно ранила серця учнів. Вони переживали ще й тому, що не могли пояснити цієї події. Надія усього їхнього життя полягала в тому, щоб звільнити рідний народ від ненависного римського ярма. Від покоління до покоління Ізраїль чекав Месію, Котрий прийде в цей храм і попровадить народ до перемоги. Тепер же Ісус говорив учням про те, що храм буде зруйнований.

Апостоли залишили все, аби піти за Ісусом. Вони визнали Його Володарем свого життя. А тепер складалося враження, що Ісусом оволоділи думки про смерть і зруйнування. Як вони не намагалися, їм не вдавалося зрозуміти Його слів.

Того ж сумного дня вони спустилися в долину Кедрон. Учнім здавалося, що вони прямують долиною смерті. Вони являли собою мовчазну урочисту процесію. Апостоли продовжували переживати через те, що сказав Ісус, але їм бракувало мужності запитати Його про це під час подорожі.

Їх усе ще непокоїли тривожні думки, коли вони підіймалися схилом Оливної гори. Влаштувавшись на траві, учні повернулися до теми зруйнування храму, відкривши свої серця Ісусові: «Скажи нам, коли це буде і яка ознака Твого приходу та кінця віку?» (Матв. 24:3).

І Господь почав змальовувати ситуацію у світі, яка передуватиме Його поверненню на Землю. Він говорив їм про війни, воєнні чутки, землетруси, лжехристів та прийдешні гоніння.

Ісус мав важливу вістку для учнів. Вони стануть свідками жорстокості римлян, котрі вже через 39 років зруйнують храм. Частина ознак, перелічених у 24-му розділі Євангелія від Матвія, стосується подій, що відбудуться безпосередньо перед зруйнуванням храму. Однак Ісус повідомив також про те, що відбуватиметься наприкінці існування світу, тому ця вістка важлива і для нас сьогодні.

Як це було і за часів Ісуса, сучасним людям украй необхідно навчитися читати між рядками, аби побачити за жахливими подіями нашого часу щось значно більше та зрозуміти значення цих подій. Зображені в Біблії ознаки Приходу Христа – це вірний опис того, що відбувається сьогодні; це образ сучасного світу і його постійної боротьби, картина людства, яке само себе знищує, картина дикої люті природи, яка не в змозі більше нести покладене на неї яро.

З деякими подіями, зображеними в цій книзі, людина зустрічається щодня, і ці події відбуватимуться дедалі частіше в міру наближення кінця. Це дуже важлива вістка. Проте вона також є вісткою надії – вісткою про новий день і новий світ.

Здається, що наша планета занурена в моторошну темряву. Нас лякають навколишні тіні. Однак це також може підбадьорити нас, бо свідчить, що Цар гряде. Незабаром настане чудовий світанок. З досвіду ми знаємо: чим більш непроглядна темрява, тим ближче день. Навколишня темрява повинна стати для нас провісником великої надії.

На особистому досвіді я засвоїв, наскільки цінна надія. Одного разу вночі, загубившись у джунглях, я дуже потребував надії. Цілий день я ішов і дуже виснажився. Провідник-індієць, який був тоді зі мною, вважав, що для нас найкраще буде лягти спати на березі річки.

– Завтра буде новий день, – сказав він мені, – і ти будеш почуватися краще. Даремно продовжувати блукати вночі.

Ми зробили привал. Здавалося, темрява просочувала повітря, яким я дихав. Вона цілком огорнула мене. У житті кожного є такі ночі, переповнені темрявою і смутком. Поет-містик Хуан де Ла Крус називав їх «темними ночами душі». Та ніч у джунглях була для мене саме такою – нічною, яка, здавалося, ніколи не закінчиться.

Я не міг спати. Нічні звуки і сама темрява ніби загрожували мені. Було близько четвертої чи п'ятої ранку, коли я запитав провідника, чи стає темніше, чи це просто мені ввижається.

– Тобі не ввижається, – відповів він, – стало справді темніше. Це означає, що через кілька хвилин зійде сонце.

Так і сталося. Через десять хвилин ми побачили перші проблиски світанку, а незабаром над горизонтом з'явилося сонце. Побачивши вдалині всміхнене золоте

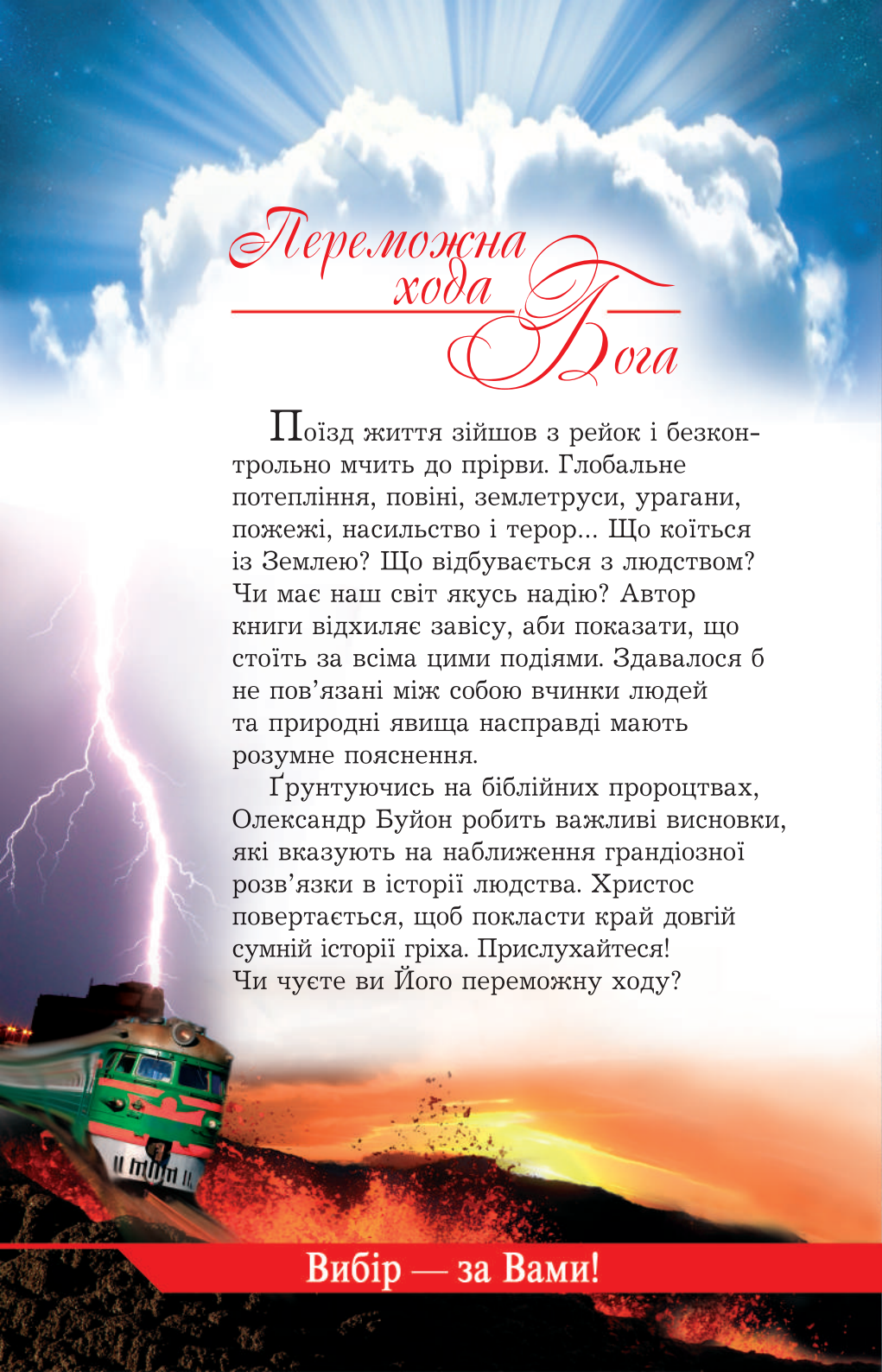
проміння, я зрозумів, що врятований.

Цей світ стає дедалі темнішим. Горе, біль і смерть оточують нас. Несправедливість, страждання і голод зачайлися всюди. Часом здається, що все втрачено. Але це не так. Ніч цього світу скоро закінчиться. На горизонті засяє світло нового дня.

І хоч ми очікуємо повернення Ісуса, проте і зараз Він тут, з нами. «Залишайся зі Мною, – закликає Він через Святого Духа. – Довірся Мені, і Я допоможу тобі подолати темряву цього світу».

Що зробите ви? Чи приймете Його запрошення?

❧ *Відповідь – за вами.* ❧

Переможна хода Його

Поїзд життя зійшов з рейок і безконтрольно мчить до прірви. Глобальне потепління, повіні, землетруси, урагани, пожежі, насильство і терор... Що коїться із Землею? Що відбувається з людством? Чи має наш світ якусь надію? Автор книги відхиляє завісу, аби показати, що стоїть за всіма цими подіями. Здавалося б не пов'язані між собою вчинки людей та природні явища насправді мають розумне пояснення.

Грунтуючись на біблійних пророцтвах, Олександр Буйон робить важливі висновки, які вказують на наближення грандіозної розв'язки в історії людства. Христос повертається, щоб покласти край довгій сумній історії гріха. Прислухайтесь! Чи чуєте ви Його переможну ходу?

Вибір — за Вами!